

ver om Daabs Bestilling, og Attest om saadan Navngivelse træder da istedetfor Døbeattest. vedtoges med 29 Stemmer mod 9.

Formanden: Dermed er dette Affnit afstemt. Vi gaae dernæst over til det næste Affnit af Lovforslaget, der indbefatter de 2 sidste Paragrapher, nemlig §§ 11 og 12, tilligemed de 2 Endringsforslag, der ere stillede til disse Paragrapher. Jeg maa imidlertid spørge den ærede 4de Landstingsmand for 1ste Kreds (Blechingberg) om ikke Forslaget til § 12 maa ansees for at være bortfaldet ved den Afstemning, der har fundet Sted over Forslaget til § 2?

Blechingberg: Jo. Efter det Punkt, hvorpaa Sagen nu staaer, frafalder jeg ogsaa mit Endringsforslag til § 11.

Formanden: Jeg maa da spørge, om Noget optager Endringsforslaget til § 11?

Det maa altsaa ansees for at være bortfalden, og det er saaledes ene og alene Lovforslagets §§ 11 og 12, der ere under Forhandling.

Ordføreren: Jeg skal ikke udførlig ud tale mig om disse Paragrapher men blot henholde mig til hvad jeg tidligere derom har anført, hvoraf fremgaaer, at jeg aldeles ikke kan stemme for samme. Jeg anseer det for yderst farligt, at der opporer i en Stat en Slægt, for hvis religiøse Underviisning man ikke bærer nogen anden Forsorg, end den saagodtsom intetstgende, der indeholdes i de omhandlede Paragrapher. Jeg skal især gjentage, hvad jeg tidligere har yttret angaaende den store Betænkelse, der viser sig ved at saadanne Individuer ikke egne sig til at aflægge Ed. For det Første mangler den naturlige Forudsætning for Eds-Dygtighed, nemlig de religiøse Forsiklinger, der skulle give Eden sin Kraft, og for det Andet mangler der de borgerlige Loves Hjemmel for Maaden, hvorpaa en saadan Ed skal aflægges, da vi ikke kjende anden Ed, end den, der aflægges af en Christen i Dvereensstemmelse med Loven, og som forudsætter, at

han har Kundskab om den christelige Religion, og den Ed, der aflægges af en Jøde, som skeer under visse Former, under visse Paabe-raabelser og ved at indskærpe visse Forsiklinger, der give Forpligtelsen til at tale Sandhed den største Kraft. Derhos have vi en Forsikringsmaade, der er indrømmet de Mähriske Brødre, der har noget af det Væsentligste med Eden, men dog ikke fuldstændig, idet den vel er en Paabe-raabelse af Gud som Vidne, men ikke tillige en Opfordring til hans Straf, hvis det er Usandhed, man siger. Denne Forsikringsmaade er bleven indrømmet dette Samfund, fordi deres sødelige religiøse Tilstand er saaledes beskaffen, at man derpaa kan stole. Saaledes kunde ogsaa i Colonierne i Ostindien forhen — nu er det jo ophørt, — Eden aflægges af Hedningerne under visse bestemte Former, som de efter deres religiøse Begreber respectere. Paa de vestindiske Colonier var fastsat, at Slaverne kunne gjøre Ed, naar de ere døbte, men ellers ikke. Der er derfor aldeles ingen Hjemmel for, at Personer kunne gjøre Ed, der ikke have nogen bestemt religiøs Erkendelse. Jeg finder det at være af yderste Bigtighed, og jeg finder der er et ganske forunderligt Hul i en Lov, som man vil sende ud i Verden, og som rører saaledes op i alle de religiøse og moralske Begreber, Folket hidtil har anerkjendt, og jeg veed virkelig ikke, hvorledes man vil løse de Vanskeligheder, hvori man her indvikler sig, og som blive saameget større, naar det forholder sig saaledes, som jeg maa antage, efter hvad den høitærede Cultusminister har yttret, at Gen kunde, hvad Dieblik han vilde, uden at iagttage den mindste Form, træde ud af Kirken paa een Tid og siden komme ind igjen, hvilket da vilde være et Middel for den, der ikke vilde aflægge Lovens Ed, til at unddrage sig derfor. Jeg troer derfor, at der vil i dette og i saamange andre Punkter opstaae Huller i vor hele Retsforfatning ved denne Lov, som jeg ikke begriber, hvorledes man skal kunne faae tildækte.